

- נספרים של מעלה. אמרו -
חשבון רמ"ח אבירים שבדרכם
חסר אחד. מה הטעם? שבאחד
כלם תלויים. וכלם מתפרקים
בברכה זו בשלשות הפסוקים
הלו כמו שברונו. להם - לכלל
ברכה זו עליונים ומחוגנים.
למרדו, אמר רבי יוסי, يوم אחד
ישבתי לפני רבי אלעזר בן רבי
שמעון ושאלתי אותו, אמרתי,
רבי, מה ראה דוד שאמר חihilim
לו אדם ובמה תושיע ה'? אדם
מליא, במה למה? אמר לו, יפה
שאלת, הכל הוא במנין. זכו -
אדם. לא זכו - במתה.

אמרתי, רבי, סוד הדריך אני
רוצה. אמר לו, הכל גמור, ובאי
ראה, הקדוש ברוך הוא קרא
ליישראלי אדם, כגדמה שלמעלה,
וקרא להם במתה, והכל בפסקוק
אחד, שכתוב ואפנ' צאנ' צאנ'
צאנ' מרעיתינו. (יחזקאל ט וגו').
צאנ' מרעיתינו - הרי במתה. אדם
אתם - הרי אדם. וישראל נקראו
אדם ובמתה, ומושום זה אדם
ובמתה תושיע ה'. ועוד סוד
הדריך, זכו - אדם כגדמה
שלמעלה, לא זכו - נקראו במתה,
וכולם מתפרקים בזמנ' אחד - אדם
שלמעלה ובמתה שלמטה. וכל
שפן שהפל יש בהם בישראל. זהו
שכתוב במתה זכה בישראל. וזה
ובאי ראה, הברכה לא נמצאת
למטה עד שתמצא למטה,
ומשנמצא להמעלה - גם למטה
נמצאת, והכל פלי כי לטוב
ולרע. לטוב, שכתוב (חשע ב)
אוננה את השמים והם יענו את
הארץ. לרע, שפתות (ישעה כד)
יפקד ה' על צבא המרים במרים
ועל מלכי הארץ על הארץ.
אמר רבי יהודה, בגין ב' (האי תפארת פתח ביה) כתיב
הו פתח בו כתוב אמרו להם סתם,
בפתחה, ואחר כך א' את בני ישראל

מאי טעם. ובחד מלין כלחו. ובכללו
מתפרקן בהאי ברכתא, בהני תלת קראי,
כדי אמרן. להם: לאתכללא בהאי ברכתא
על אין וחתאין.

האנה, אמר רבי יוסי, יומא חד יתיבנה קמיה
דרבי אלעזר בן רבי שמעון, שאילנא
לייה, אמינה, רבי מאי קא חמא דוד קרא אמר
(תחלים לו) אדם ובמה תושיע יי', אדם תינח,
במה למה. אמר לייה יאות שאלה, כלל
במנינה הוא, זכו אדם, לא זכו במתה.

אמינה. רבי, רזא דמליה קא בעינא. אמר ליה
כלא אתמר, ותא חי, קרא קדשו
בריך הויא לישראל אדם, בגונא דלעילא.
וקרא לדוי במתה, וככלא בחוד קרא, דכתיב
(יחזקאל לו) וatan צאני צאן מרעיתי וגו'. וatan
צאני צאן מרעיתי, הא במתה. אדם אטם, הא
אדם. וישראל אקרו אדם ובמה, ובגין ב'
אדם ובמה תושיע יי'. ועוד רזא דמליה, זכו
אדם בגונא דלעילא. לא זכו, במתה אקרון.
ובכלו מתפרקן בשעתא חדא. אדם דלעילא.
ובמתה דלעתה. וכל שבן הכלאי אית בהו
בישראל, חדא הוא דכתיב אדם ובמה תושיע
יי'.

זהו חי, לית ברכתא למתא אשתקה, עד
דישתכח לעילא. ומדאשתקה לעילא
אוף למתא אשתקה, וכלא כי תליא לטיב
ולכיש. לטיב, דכתיב (חשע ב) אעננה את השמים
והם יענו את הארץ. לבייש, דכתיב (ישעה כד)
יפקד יי' על צבא המרים במרים ועל מלכי
הארץ על הארץ על הארץ.

אמר רבי יהודה, בגין ב' (האי תפארת פתוח ביה) כתיב
אמור להם סתם, לאתכללא עלי אין
להתפרק עליונים וחתוגנים כלם פאחד, שכתוב מה תברכי